

bare sviner vores medmennesker til. Det er ikke det samme som at have en åben og fri debat. Og i øvrigt kan jeg så sige, at jeg synes, der i alt for høj grad har været bidraget til, at der ikke er noget loft for tilsviningen af hinanden.

Så til hr. Peter Skaarup: Det er altså en ren træningslejr i tålmodighed, jeg er blevet sat i her.

Jeg prøvede at forklare hr. Peter Skaarup, og jeg synes, jeg var pædagogisk, at det, der kendetegner kristendommen, er åbenhed. Det er respekt for sine medmennesker. Det er ikke at være nedladende og foragtende over for anderledes troende.

Det er altså noget, der ligger meget fjernt fra hr. Peter Skaarup, og derfor kan jeg godt forstå, at det kniber for ham at få det ind i hovedet. Men nu siger jeg det altså så pædagogisk, så det i hvert fald står i de grønne bøger, sådan at folk, der måtte være oprigtigt interesseret i det her, kan læse det: Det, som præger islam, er, at den i meget højere grad er en skriftbunden religion end vores.

Men det, som man kan se, hvis man følger diskussionen, bl.a. på Kristent-Islamisk Studiecenter, er, at der er en ganske stærk påvirkning fra dem, der gider og orker at tale med deres muslimske medborgere. Og det, vi kunne se der, er, at en række af det bedste, synes jeg, i vores kultur, nemlig at vi har netop åbenhed, at næstekærligheden begynder at spille en rolle, nu begynder at præge vores danske muslimer. Den der fordømmelse, som hr. Peter Skaarup er fortalere for, tror han er kristen.

Og det, som jo ville være spændende, var, hvis den religionssamtale kunne udvikle sig, sådan så man så, at der altså også er ting i deres kultur, som kunne være spændende. Der er nogle familieholdninger, som er spændende. Der er en helt anden respekt også for de gamle end den, vi kender hos os osv. Der er nogle ting, vi godt kunne lære af hinanden, og man tager ikke skade af at lære af hinanden.

Islam har spillet en kolossal rolle for hele den europæiske kultur. Prøv at undersøge, hvad Osmannerriget har gjort ved Albanien, ja, også ved den nordiske filosofi for den sags skyld.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes stadig væk ikke, fru Margrete Auken svarer på det spørgsmål, jeg har stillet, og det handler om de udtalelser, som fru Margrete

Auken kom med til Randers Amtsavis den 6. december 1999, hvor fru Margrete Auken siger: Islam har mange fordele frem for vores kirke. Man ved, hvad man skal. Ikke alt det der frihedspjæt.

Jeg har ikke fået svar på, hvad det er, fru Margrete Auken og SF mener – jeg går ud fra, det også er SF's holdning, vi snakker om her – der er så fordelagtigt ved islam. Hvor er de mange fordele inden for islam i forhold til den danske folkekirke?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nu svarer jeg ikke for at prøve på at tro, at jeg kan forklare hr. Peter Skaarup noget. Det ville jo være vildt overdrevet at tro det. Men for så at forklare: Det, som i religionskonkurrencen – kan vi sige det – tiltrækker nogle mennesker ved islam og ved en række andre meget regelbundne religioner, er, at der er regler for, hvad man må og ikke må. Altså sådan noget, som ligger uden for ens hjertelighed, følsomhed og opmærksomhed, det som skulle præge kristendommen.

Det har for nogle – ikke for mig og jeg tror ikke for så mange danskere heller – faktisk en tiltrækning, som vi kender det fra sådan rigtig fundamentalistiske politiske retninger og også inden for kirken. Religiøse retninger, hvor man får opskriften på, hvordan man skal klæde sig, og om man må danse med den og den, og om man må gøre sådan og sådan. Det ved vi kan virke tiltrækkende.

Jeg synes ikke, det er en fordel, og det undrer mig, at hr. Peter Skaarup ikke nu, hvor jeg for 10. gang har været heroppe, kan forstå det. Men o.k. Men jeg har sagt, at det har haft en tiltrækningskraft, og det er den formulering, jeg har brugt. Jeg har sagt det i radioen i »Mennesker og Tro«, og jeg vil stå ved det, og jeg siger det ved foredrag osv. Jeg har prøvet at beskrive, hvorfor den her religionssamtale kan blive spændende, også fordi det ikke bare er til at feje af, hvad de andre siger.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.54